

Svarskjema høring

Evaluering av post 1 – modeller for fordeling til idrettskretsene

Fyll ut svarboksene/tabellen under med ditt svar. Dere står fritt til å skrive så mye tekst dere ønsker.

Svar sendes til nifhoringer@idrettsforbundet.no, med kopi til katrine.netland@idrettsforbundet.no innen 15. oktober, både som PDF og Word-dokument.

1) Hvilken idrettskrets svarer du på vegne av?

Rogaland idrettskrets

2) Hva mener idrettskretsen om de konkrete fordelingskriteriene som er foreslått?

Her er vi ute etter idrettskretsens mening om å fordele midler basert på det foreslåtte fordelingskriteriet og eventuelt hvor mye dere mener kriteriet bør vektas.

Fordelingskriterium	Kretsens innspill Se også vedlagte bakgrunnsnotat: «RIK notat om post 1 TF3.docx»
Basistilskudd	Basistilskuddet må, uavhengig av størrelse, være likt for det antall idrettskretser som finnes. <i>Vi støtter ikke at man fortsetter å dele tilskudd på et antall fylker «fra den gang da». Det nå syv siden vi var 19 idrettskretser og revisjonen som skulle vært gjennomført i 2020 er endelig kommet 😊</i>
Minimumstilskudd	Vi støtter <u>ikke</u> tanken om et minimumstilskudd (mod 2c) fordi den legger opp til en omfattende måling og byråkratisering av enkelte kjerneoppgaver. Dette oppfatter vi i realiteten som en forskjellsbehandling av andre kjerneoppgaver, noe som bryter med hele SOU for IK prosessens konklusjoner.

Medlemsmasse - Antall idrettslag	God indikator. Antall IL er den viktigste indikatoren. Det er IL og IR vi er til for å hjelpe.
Medlemsmasse - Antall idrettsråd	<p>God indikator. Det er organisasjonsleddene IR og IL vi er til for å hjelpe.</p> <p><i>Men. Antall IR vs antall IL er rundt regnet pluss/minus fem prosent. Innbyrdes vekting bør endres i favør antall idrettslag.</i></p> <p>Vi støtter strengt tatt å telle antall kommuner. Det medfører også merarbeid å følge opp idrettslag i kommuner som ikke har IR.</p>
Medlemsmasse - Underliggende organisasjonsledd	Antall IL og antall IR vil være den viktigste og riktige indikatoren å bruke til intern fordeling mellom IK slik vi ser det.
Medlemsmasse - Antall medlemmer	<p>Antall medlemmer («kjøttvekta») bør sannsynligvis benyttes til å balansere/utligne innbyrdes fordeling noe.</p> <p>Vi heier ikke på denne, selv om vi selv kommer godt ut denne modellen.</p> <p><i>Men. Denne indikatoren kan vurderes noe høyere i en overgangsperiode for å gjøre en oppdatert omfordeling av midlene enklere for de som får mindre?</i></p> <p><i>Det er samtidig i fortsettelsen rimelig å anta antall varsler (Mitt varsler saker og konflikthåndtering) vil kreve mer i en krets med 429 000 medlemskap enn i en krets med 29 000 medlemskap.</i></p>

<p>Medlemsmasse - Antall paraidrettsutøvere</p>	<p>«Utøvere» driver aktivitet. Medlemmer er medlemmer. Uansett konklusjoner bør vi bruke paramedlemmer som begrep, tenker vi. De kan også sitte i styret, uten å drive aktivitet, på samme måte som alle andre.</p> <p><i>Idrettskretsene arbeider med rammevilkår for paraidrett, men vi kan ikke alltid fullt ut på egen hånd påvirke tallene. Heller ikke for antall «vanlige» medlemskap.</i></p> <p>Underrapportering, av både gode (personvernvegring) og dårlige (slurv), er også årsaker det er krevende å kontrollere fullt ut for IK, selv om vi på egen hånd skaffer økonomi, og da kan kreve medlemskap, ifm vår støtte til aktivitet.</p> <p><i>I skrivende stund er det ikke avklart fra NIFs side om para skal være en kjerneoppgave?</i></p> <p>Å tillegge antall paramedlemmer mer betydning enn andre oppgaver mer enn antyder at dette ikke er kjerneoppgave, men skal være en hovedoppgave.</p> <p><i>Det er ikke i tråd med konklusjonene fra SOU for IK, slik vi ser det.</i></p> <p>Keep it simple. Stupid. Ta bort dette av modellene.</p>
<p>Medlemsmasse – Solidaritet</p>	<p>Vi tenker dette er feil navn på modellen, selv om vi selv også i denne modellen kommer godt ut av det.</p> <p>Solidaritet med hva? Modellen er altfor ensidig, og redefinerer solidaritet til å handle om solidaritet til de som er størst slik vi ser det.</p> <p><i>Den ytterligere forverrer hovedutfordringen: Morgendagens løsning må redusere, ikke øke, forskjellene.</i></p>

	<p>Modellen framstår som en historieløs kortslutning i forhold til hva som har skjedd siden vi i 2015, hvor IK-lederne den gang konkluderte med at forskjellene i tildelingen måtte utlignes.</p> <p>Siden den gang har forventningene til å ha «ansatte på jobb på stadig flere områder» rent økonomisk forverret situasjonen sett opp mot 2015.</p> <p>Eksisterende modell har, slik vi ser det, fram til nå skjermet de som i syv år har mottatt mest midler fordi fordi revisjonen som nå kommer ikke ble gjennomført i 2020 som forutsatt.</p> <p><i>Vi heier mer på en Robin Hood modell som tar utgangspunkt i ytterpunktene; rammevilkårene for Finnmark vs Viken.</i></p>
Geografi – Reisefaktor	<p>På den ene siden bidrar digitaliseringen til flere enkelttiltak – på nettet. Det reduserer kan hende noe på reisevirksomheten i det enkelte fylket, men i sum er det vårt klare inntrykk at vi betjener flere IL enn vi maktet før.</p> <p>SOU for IK.</p> <p>Det som vil koste mer nå enn tidligere er at alle ansatte skal reise til Oslo to ganger i året (Finnmarks tre ansatte opptil fire ganger, eller seks, hvis para også skal inn som en selvstendig kjerneteam.</p> <p>Der Finnmark betaler 10-12 tusen kroner per reise kan Oslo ta trikken til 45 kroner.</p> <p>Dette blir mye penger (og tidsbruk), spesielt for de som nå i årevis har ventet på revisjon av tilskuddsordningen.</p>

<p>Geografi – Antall fylkeskommuner</p>	<p>Dette er en reell utfordring for to idrettskretser.</p> <p>Vi støtter en solidaritet som gir noe ekstra tilskudd til kretser må betjene flere fylkeskommuner.</p> <p><i>Legger man eksempelvis til grunn at en orgsjef bruker 10 prosent av uka, måneden og året på fylkeskommunen vil dette utgjør rundt regnet 100 000 kroner eller mere i året, men vi motsetter oss ikke en høyere faktor.</i></p> <p>Vi er usikre på nivået man bør landet på, men advarer mot å også legge reisekostnader her. Se tidligere kommentar om geografi.</p>
<p>Kompetanse - Kursgjennomføringer</p>	<p>Forsøkene på modeller for fordeling av kompetansemidler har vært mange gjennom årene.</p> <p>Fra vide rammer til veldig resultatorienterte rammer.</p> <p>Ved tidligere forsøk på det sistnevnte har modellene av og til også virket mot sin hensikt:</p> <p><i>Fem kurstiltak, med minimumskrav på 5 deltakere på hvert kurs, talte eksempelvis fem ganger så mye som ett kurs med 25 deltakere, i en annen idrettskrets</i></p> <p><i>Denne type historiske modeller har med andre ord virket mot sin hensikt.</i></p> <p><i>Vi husker i sin tid at krets en tid rapportere «300 kurs», uten at dette ble kommentert fra NIF. Enten fordi avdelingen på Ullevål var for opptatt av med å coache særforbundene – for SF-midler – eller om det var andre årsaker.</i></p> <p><i>Var dette kurs eller kreativ bokføring. Man kunne bare lure?</i></p> <p>Finmåling av en liten del av det som kanskje er 5-10 prosent av tilskuddet fra NIF og fylkeskommunene</p>

	<p>skaper behov for byråkrati og administrasjon – både for NIF sentralt og for idrettskretsene.</p> <p>Dessuten vil denne retningen særbehandle kompetanse (organisasjonsutvikling) på bekostning av de andre like viktige kjerneoppgaven. (Se også vår prinsipielle tilnærning til særbehandling av para.)</p> <p>Keep it simple. Stupid.</p> <p>Historikken med å øremerke enkeltområder bør forlates i ånden fra SOU for IK sine konklusjoner.</p> <p>Ta inn både kompetanse og paramidler i potten, og la hver enkelt idrettskrets få prioritere selv, basert på den samlede kapasitet man evner å besitte for å betjene totalen av kjerneoppgaver.</p>
--	---

3) Hva mener idrettskretsen om forslaget om å fordele en andel av potten til fellesleveranser?

Spennende. I fase 2. Ikke nå.

Dette krever en grundig prosess med medvirkning. Vent med å gå den veien...

Dersom IK-ene f.eks. skal spesialisere seg på hver sine kjerneleveranser bør noen betale for dette.

Samtidig.

Dersom Finnmark kjører et glitrende digitalt kurs, hvor 80 prosent av deltakere er fra Oslo, fordi Oslo har vært flinke å markedsføre dette, bør jo også rekrutteringsjobben i Oslo premieres.

Dersom NIF for en gangs skyld tok medansvar, og kom opp med friske midler, kan det kanskje stille seg annerledes – i framtiden?!!

Saken berører store strategisk retningsvalg som handler desentralisering vs sentralisering. Skal vi dyrke denne modellen fordi noen idrettskretser har en og annen ansatte med spisskomptanse eller putte dette inn i

sentraladministrasjonen? Hva om vedkommende slutter. Hvor bør denne ansettes da?

4) Paraidrettsarbeid

a) Hvordan vurderer idrettskretsen foreslått fordeling av midler til paraidrettsarbeid?

Dette er også besvart tidligere i undersøkelsen. Se også svarene våre på de øvrige spørsmålene om para.

Keep it simple.

Putt disse (og kompetansemidlene) i potten og anerkjenn at alle kjerneoppgaver er viktige.

b) Har idrettskretsen andre forslag til kriterier for fordeling av midler til paraidrett?

Prosentvis antall paramedlemmer vs medlemskap kan påvirkes gjennom idrettskretsens målrettede tiltak etter vår erfaring. Men vi ønsker primært ikke øremerking av enkeltelementer i kjerneleveransene.

c) Hva mener idrettskretsen om å inkludere tilskuddet til paraidrett i idrettskretsens totale ramme?

Absolutt fornuftig. Dette har vi også på tidligere spørsmål kommunisert som en korrekt løsning.

Ordningen er en overlevning fra gamle dager basert på at det fantes et antall ansatte ledet og lønnet av NIF sentralt.

Regnestykket gikk ikke opp da man overførte arbeidsledelsen til IK, men etterhvert fant man noe midler slik at kretser uten parakonsulenter i det minste fikk en 50 prosent stilling.

Saken skulle følges opp siden, men så sluttet Anja Veum...

Flott at spørsmålet stilles. Svaret er å fordele dette i den totale rammen. Igjen, for ikke å diskriminere andre kjerneoppgaver.

Keep it simple. Stupid.

5) Fordeling av deler av tilskuddet basert på indikatorer som gir informasjon om oppnådde resultater

a) Hva mener idrettskretsen om å fordele deler av tilskuddet basert på resultatbaserte indikatorer?

Nei. Rammen er uansett endelig løsning for liten, les, underfinansiert.

Det kan ikke gjentas ofte nok.

IK-ene er ikke bedrifter, men utviklere som skal få det til å gå rundt uten å tjene penger.

Vår samlede økonomiske evne til å levere på kjerneoppgaver er fullstendig avhengig av at fylkeskommunen evner å doble tilskuddene fra arbeidsgiver.

Å ha incentivordninger på enkeltområder, som det kan settes måltall på, kan avspore oss fra å gjøre gode helhetlige tilpasninger for å levere etter beste evne på alle kjerneoppgaver, ikke bare utvalgte.

Øremerking øker behov for økt administrasjon/mer byråkrati – både i NIF og i de 12 idrettskretsene. Gjøres dette for, flere mindre brøkdeler, av det vi sum skal levere likt på i alle idrettskretser har vi ikke fornyet oss.

Når i tillegg noen har en tredjedels stilling på en kjerneoppgave der andre har «et team» og et helt årsverk i den som deltar i kjerneteamet må man i så fall også ha ulike måltall i forhold til den enkelte idrettskrets dersom man tviholder på morgendagens selektering på de to områdene kompetanse (organisasjon) og para (kjerneoppgave?!!) for at dette skal gi mening.

Keep it simple. Stupid.

b) Har idrettskretsen forslag til hvilke resultatbaserte indikatorer en slik eventuell fordeling bør ta utgangspunkt i? Nevn gjerne også de som er foreslått dersom du mener disse er fornuftige.

Nei.

Vår gjennomgående prinsipielle holdning er at morgendagen løsning for tilskudd over post 1 nå moderniseres og aksepterer at summen av tilskuddsordningen er mindre enn halvparten av de summer vi kretser bruker på morgendagens kjerneoppgaver – og slutter å øremerke små brøkdeler av

dette på en måte som krever (økt) administrasjon – både i NIF og rundt om i idrettskretsene.

6) Hva er idrettskretsens innspill til de foreslåtte modellene?

Modell	Styrker	Svakheter
1a) Medlemsbasert modell – antall medlemmer	Øker forskjellene til fordel for de store.	Øker forskjellene til fordel for de store.
1b) Medlemsbasert modell – med solidaritet	Øker forskjellene til fordel for de store.	Øker forskjellene til fordel for de store.
2a) Rammetilskudd uten øremerking	Forenkler og tildeler midlene slik at den enkelte idrettskrets kan gjøre gode vurderinger for å få ut mest mulig kjernevirksomhet i eget fylke – i kombinasjon med de frie fylkestilskuddene. Frihet under ansvar.	En god løsning hvis kontrollbehovet til NIF veier tyngre enn tilliten til idrettskretsene.

<p>2b) Rammetilskudd med øremerking til para og fellesleveranser</p>	<p>Ref. tidligere svar.</p> <p><u>Para.</u> En god løsning for NIF sentralt dersom man etter SOU for IK vil mene at dette er viktigere enn andre og har et kontrollbehov.</p> <p><u>Fellesleveranser.</u> Se svar på spørsmål 3. Saken er ikke utredet og det er prematurt å mene noe om saken.</p>	<p>Svekker hele SOU prosessens konklusjoner om hva som er våre likeverdige viktige kjerneoppgaver.</p>
<p>2c) Rammetilskudd med minimumstildeling</p>	<p><u>Litt vanskelig å begynne. Dette er en helt feil retning.</u></p> <p>Passer godt for de kontrollfikserte på enkeltelementer som er viktigere enn andre.</p>	<p>Passer mindre for de kreative og utviklingsorienterte som liker frihet under ansvar.</p>

	<i>Dette er i motsetning til Robin Hood modellen en modell for Sheriffen av Nottingham.</i>	
3) Resultatbasert modell	Da kan NIF som KUD telle alt...	Mer byråkrati og administrering. Ensporing i forhold til å levere ulikt basert på fylkesvise muligheter.

7) Hvordan mener idrettskretsen den nye fordelingsmodellen skal være?

Beskriv hvordan idrettskretsen mener den nye fordelingsmodellen skal innrettes. Er det en av de foreslåtte modellene, en kombinasjon av flere modeller, forslag om andre kriterier eller en bestemt vekting?

Vi vil innledningsvis peke på at den viktigste feilen med dagens modell er at den bruker en forhistorisk inndeling av fylker og kretser til ulik fordeling av grunntilskuddet. Dette siden perioden 2017-2019 har skapt enda større forskjeller enn det som også var tilfellet før kommune- og fylkesreformen.

I lys av en grundig gjennomgang av høringen og dets mange modeller vil de prinsipper vår måte å tenke på lede oss mot Modell 2B. Det er ikke den som gir oss mest, men som stemmer best.

På detaljnivå er det en logisk konsekvens av våre svar at vekting av medlemsmasse bør endres/forenkles:

Vi mener den bør være slik: (uten at den vil berike oss mer enn ca. 17 000 kroner mer i året)

INPUT - parametere i grått kan endres	
Total ramme	64 541 200
Vekting av total ramme:	
Basistilskudd	50 %
Medlemsmasse	45 %
Geografi	5 %
Kompetanse	0 %
Fellesleveranser	0 %
Para	0 %
Vekting av medlemsmasse:	
Vekting antall idrettslag	50 %
Vekting antall idrettsråd	10 %
Vekting antall medlemmer	40 %
Vekting antall parautøvere	
Andel øremerket para	14 %
Faktor fylkeskommune	250 000

Vi savner en kolonne for å ta hensyn til at to kretser skal betjene fem fylkeskommuner i denne løsningen.

8) Har idrettskretsen innspill til prosessen?

Banalt sagt vil endringene måtte medføre at «gårsdagens vinnere blir morgendagens tapere», og «gårsdagens tapere blir vinnere» når det fortsatt er klin umulig å få gjennomslag for at rammen må oppjusteres.

Vi legger derfor til grunn at det vil være sprikende meninger fra de ulike kretsene.

Noen vil tenke at syv år etter endringene, og fem års etter at saken skulle vært behandlet er vi på å ta tak i problematikken, at det er på tide at denne saken nå avgjøres.

Vi ber om at saken ikke blir utsatt enda et år. Vi foreslår at samtidig at man i alle enkelhet halverer differansene for 2026 og først innfører ny modell for fullt 2027.

Revisjoner som denne kommer erfaringsmessig «hvert tiende år» og er åpenbart svært viktig for alle den berører. Vi tenker at NIF uansett med fordel bør invitere til et dialogmøte med IKSU og orgsjefene når dere lander på forslag til løsning.

Vi ser uansett løsning fram til å få tikkert av denne saken som har dratt så langt ut i tid.

PS. RIK er i ellefte time blitt kjent med at det har kommet er initiativ til en justering av dagens modell. Denne har vi ikke rukket å behandle fullt ut.

9) Eventuelle andre innspill